

Sofonjasz

Cefanjah * Proroctwo Sofonjasza

1. Słowo WIEKUISTEGO, które doszło Sofonjasza *, syna Kusza, syna Gedalji, syna Amarji, syna Chiskjasza, za czasów Jozjasza, syna Amona, króla Judy. ² Sprzątnę, sprzątnę wszystko z oblicza tej ziemi – mówi WIEKUISTY. ³ Sprzątnę ludzi i bydło, sprzątnę ptactwo nieba i ryby morza, zgorzenia wraz z niegodziwcami; zgładzę ludność z powierzchni tej ziemi – mówi WIEKUISTY [Mateusz 13,41](#). ⁴ Wyciągnę Moją rękę na Judę oraz na wszystkich mieszkańców Jeruzalaim i zgładzę z tego miejsca szczątki Baala, imię mnichów wraz z kapłanami. ⁵ Zarówno tych, co się korzą na dachach przed zastępem Nieba; jak i tych, co się korzą i przysięgają WIEKUISTEMU, przysięgając zarazem Malkomowi *. ⁶ Zarówno tych, którzy odstępują od WIEKUISTEGO; jak i tych, którzy WIEKUISTEGO nigdy nie szukali oraz o Niego nie pytali. ⁷ Umilknij wobec Pana, WIEKUISTEGO! Bo bliski jest dzień WIEKUISTEGO, gdyż WIEKUISTY przygotował ofiarę rzeźną i poświęcił już Swoich zaproszonych.

⁸ Zaś w dzień rzeźnej ofiary WIEKUISTEGO nawiedzę przywódców, synów króla i wszystkich przystrojonych w cudzoziemskie szaty. ⁹ Tego dnia nawiedzę wszystkich, co przeskakują próg * oraz napełniają domy swoich panów grabieżą i szalbierstwem.

¹⁰ Tego dnia – mówi WIEKUISTY, od bramy rybackiej * będzie się rozlegał głos biadania, płacz z nowej dzielnicy oraz wielki krzyk od pagórków. ¹¹ Biadajcie mieszkańcy kotliny, bo będzie zniszczony cały lud kramarzy i wytępieni wszyscy, **którzy są** objuczeni srebrem. ¹² Tego dnia przeszukam Jeruzalaim z pochodniami oraz nawiedzę ludzi osadzonych na swoich drożdżach; tych, co mniemają w swoim sercu: WIEKUISTY nie czyni ani dobrego, ani złego. ¹³ Ich mienie pójdzie na łup, a ich domy będą pustkowiem; zbudowali domy - lecz w nich nie zamieszkają, zasadzili winnice – ale nie będą z nich pić wina. ¹⁴ Bliski **jest** dzień WIEKUISTEGO; bliski i nader szybki **jest** odgłos dnia WIEKUISTEGO! Wtedy mocarze będą gorzko wołać. ¹⁵ Ten dzień będzie dniem gniewu, dniem niedoli i ucisku, dniem grozy i spustoszenia, dniem ciemności i mroku, dniem chmury i mgły. ¹⁶ Dniem trąb oraz wojennej trwogi przeciwko warownym miastom i wysokim, obronnym zwieńczeniom. ¹⁷ Ucisnę ludzi, zatem będą się błąkać jak niewidomi, gdyż zgrzeszyli przeciwko WIEKUISTEMU. Ich krew będzie rozbrzganą jak proch, a ich cielesna natura ^S jak pomiot. ¹⁸ W dzień uniesienia WIEKUISTEGO nie zdoła ich ocalić ich srebro i złoto, gdyż ogniem Jego żarliwości będzie pochłonięta cała ziemia, bo **nadszedł** kres; tak nagłą zgubę przygotuje On wszystkim mieszkańcom ziemi.

* hebrajska nazwa zwoju

***1,1** spolszczona forma imienia proroka

***1,5** lub Milkomowi – nazwa ammonickiego bóstwa

***1,9** wyrażenie przysłowiowe określające tych, co napadają na spokojnych mieszkańców, w celu ich grabieży. Zdaniem innych: Mowa tu o przeskakiwaniu progu świątyni Dagona.

***1,10** brama rybacka (Ryb) prowadziła do nowej (drugiej) dzielnicy Jeruzalaim, położonej na północy starego miasta.

2. Zbierzcie się i się zgromadźcie *, nieukrócony narodzię **! ² Niby plewa przeminie dzień, zanim się objawi skutek postanowienia, i spadnie na was płonący gniew WIEKUISTEGO; przyjdzie na was dzień gniewu WIEKUISTEGO. ³ Szukajcie

WIEKUISTEGO wszyscy pokorni ziemi, którzy spełniacie Jego sąd *; szukajcie sprawiedliwości oraz szukajcie pokory! Może zdołacie się uchronić w dzień gniewu WIEKUISTEGO. ⁴ Bo Aza * będzie opuszczona, a Aszkalon zamieni się w pustkowie; Aszdod – wypędzą w jasne południe, a Ekron zostanie wykorzeniony! ⁵ Biada wam, tym osiadłym w nadmorskim pasie, ludu Kreteńczyków *! Groźba WIEKUISTEGO przeciwko wam Kanaanie, ziemio Pelisztinów, bo cię zniweczę i wyludnię! ⁶ Pas nadmorski zamieni się w pastwisko, w miejsce dla pasterzy oraz owczarnie dla stad. ⁷ Ten pas przypadnie szczątkowi Judy. Na nim będą paść, a w domach Aszkelonu wieczorem się wylegiwać. Bowiem Bóg, WIEKUISTY, o nich wspomni oraz przywróci ich brańców. ⁸ Słyszałem obelgi Moabu oraz zniewagi synów Ammonu jakimi lżyli Mój lud, rosnąc przy ich granicach. ⁹ Dlatego, że Ja **jestem** żywy – mówi WIEKUISTY Zastępów, Bóg Izraela – Moab stanie się jak Sedom *, a synowie Ammonu jak Amora ** – gniazdem pokrzywy, żupą solną oraz pustkowieciem na wieki. Złupi je szczątek Mego ludu, a ostatki Mego narodu wezmą je w posiadanie. ¹⁰ To spotka ich za ich pychę, ponieważ lżyli oraz wynosili się nad lud WIEKUISTEGO Zastępów. ¹¹ WIEKUISTY okaże się dla nich straszny; On wypłeni wszystkie bożyszczka ziemi, by wszystkie wyspy ludów korzyły się **tylko** przed Nim, każda ze swego miejsca. ¹² I wy, Kuszyci *, będziecie przebici Moim mieczem! ¹³ Wyciągnę Swoją rękę ku północy i zgładzę Aszur, a Niniwę zamienię w pustkowie, w ziemię spiekłą jak step. ¹⁴ W jej obrębie będą się wylegiwać stada, gromady wszelkich zwierząt; zarówno pelikan, jak i jeź, zanocują na jej zwieńczeniach słupów. Głos zaśpiewa w otworach okien, a na rumowiskach będą leżeć podwoje **bram** – bo zdarte **są** jej cedrowe tafłowania. ¹⁵ Oto huczna stolica, która bezpiecznie panowała; która miała w swoim sercu: Ja i żadna więcej! A zamieniła się w pustkowie, w legowisko dla dziczy; tak, że każdy, kto obok niej przejdzie – syknie oraz potrząśnie ręką.

***2,1** inni: Skulcie się

****2,1** z tego hebr. wyrazu: odcięty kawałek metalu, pieniądz; w przenośni: odjąć siłę, ukrócić; inni: **nie pożądaný naród**

***2,3** także: **wyrok**; **C prawo**

***2,4** spolszczone: Gaza

***2,5** nazwa Pelisztinów, określająca ich pochodzenie z Krety, czyli Kaftoru.

***2,9** spolszczone: Sodoma

****2,9** spolszczone: Gomora

***2,12** mieszkańcy terenów Etiopii.

3. * Biada przekornej i zbrukanej stolicy ciemństwa! ² Nie słucha żadnego głosu i napomnienia nie przyjmuje. Nie polega na WIEKUISTYM, do swego Boga się nie zbliża. ³ Wewnątrz, jej przywódcy są jak lwy ryczące; jej sędziowie jak wilki przed wieczorem, co nazajutrz nie obgryzają nawet kości. ⁴ Jej prorocy to lekkoduchy i obłudnicy; jej kapłani znieważają świętości i gwałcą Prawo. ⁵ Ale **jest** w niej sprawiedliwy WIEKUISTY, nie spełnia nieprawości; z każdym porankiem wyprowadza Swoją sprawiedliwość na światło, nie chybia – jednak złoczyńca nie zna wstydu! ⁶ Zgładziłem narody, wyniszczyłem ich zwieńczenia warownych murów; opustoszyłem ich drogi, tak, że nikt nie przechodzi; ich miasta zostały zburzone, są bezludne, naznaczone ucieczką. ⁷ Mówiłem: Gdybyś się Mnie obawiała oraz przyjęła napomnienie, wtedy by nie przyszła zagłada na twą siedzibę – to wszystko, co o niej postanowiłem. ⁸ * Dlatego Mnie wyczekujcie – mówi WIEKUISTY, do dnia w którym powstanę jako świadek. Bowiem postanowiłem zebrać narody, zgromadzić królestwa i wylać na nie Mój gniew, całą Mą zapalczywość. Przez ogień Mojej żarliwości pochłonięta będzie cała ziemia. ⁹ A wtedy nadam ludom jasną mowę *, by wszystkie wzywały Imienia WIEKUISTEGO i jednomyślnie Mu służyły. ¹⁰ Moje rozproszone

tlumy sprowadzą Mi dary z drugiej strony kuszyckich rzek. ¹¹ Tego dnia już się nie powstydzisz wszystkich twoich postępów, którymi przeciw Mnie wykroczyłeś. Bo wtedy usunę spośród ciebie zachwyconych swą sławą i nie będziesz się więcej pyszniła na Mojej świętej górze. ¹² Zachowam wśród ciebie lud uniżony i skromny, i oni znajdą ochronę w Imieniu WIEKUISTEGO. ¹³ Szczątki Izraela nie dopuszczą się krzywdy, nie będą mówiły kłamstwa, w ich ustach nie znajdzie się podstępny język. Będą się paść i wylegiwać, i nikt **ich** nie wystraszy.

¹⁴ Wesel się córo Cyońska, wykrzykuj Izraelu! Ciesz się i raduj całym sercem córo Jeruzalaim! ¹⁵ WIEKUISTY usunął sądy nad tobą, uprzątnął twojego wroga! WIEKUISTY wśród ciebie jest Królem Izraela. Nie ujrysz więcej niedoli. ¹⁶ Tego dnia powiedzą do Jeruzalaim: Nie bój się, Cyonie, niechaj nie opadają twoje ręce! ¹⁷ Twój Bóg, WIEKUISTY, **jest** wśród ciebie; **Ten**, który może wspomóc! On szczerze się z tobą cieszy, milczy w Swojej miłości, tobą się weseli w głośnym uniesieniu! ¹⁸ Zbiorę znękanych; **tych, co** przebywają z dala od uroczystych zgromadzeń; przecież Twoimi są ci, na których ciąży hańba. ¹⁹ Owego czasu zgniotę wszystkich twoich ciemiężców oraz ocalę **tych, którzy są** usunięci na bok, a rozproszonych zgromadzę; uczynię ich chlubą i chwałą w każdej ziemi, na której ponosili hańbę. ²⁰ Owego czasu was sprowadzę, owego czasu was zgromadzę; uczynię was chwałą i chlubą między wszystkimi ludami ziemi, gdy przed waszymi oczami sprowadzę waszych brańców – mówi WIEKUISTY.

***3,1** mowa zwraca się ku Jeruzalaim

***3,8** według Masory: Jedyny werset biblijny, w którym znajdują się wszystkie litery hebrajskiego alfabetu.

***3,9** w zrozumieniu: Nie skażoną pogaństwem; **BG** czyste wargi